

NOWA MEDYCYNA DOKTORA HAMERA

**Dr Ryke Geerd
Hamer, który
odkrył, że
u podstaw
rozwoju raka
leży mechanizm
szokowo-
konfliktowy,
jest zwalczany
za pośrednictwem
niemieckich
i innych
europejskich sądów
za głoszenie swojej
teorii i skuteczne
leczenie.**

Walter Last
Copyright © 2003

<http://www.mrbean.net.au/~wlast>

Tytuł oryginalny: „The New Medicine of dr Hamer”, (Nexus, vol. 10; nr 5)

Urodzony w roku 1935 niemiecki lekarz Ryke Geerd Hamer osiągnął niespotykany procent wyleczeń z raka – znacznie przewyższający wszystko to, co kiedykolwiek widziałem jako rezultat innych rodzajów terapii. Podczas jednego z wielu procesów nieustannie ciąganego po sądach dra Hamera oskarżyciel publiczny (z Wiener Neustadt, Austria) musiał przyznać, że spośród 6500 pacjentów z bardzo daleko posuniętym stadium raka 6000 wciąż żyło po okresie od czterech do pięciu lat po leczeniu przez dra Hamera. Jest to odsetek udanych zabiegów sięgający ponad 90 procent i jest on niemal odwrotnością tego, czego można się spodziewać po konwencjonalnych sposobach leczenia zaawansowanych przypadków.

Dr Hamer zapadł na raka jąder wkrótce po zastrzeleniu jego syna w roku 1978 i zaczął zastanawiać się, czy ta śmierć nie była przyczyną jego choroby. Minęły jednak dalsze trzy lata, zanim miał możliwość rozpoczęcia poważnych badań nad rakiem, pracując w klinice onkologicznej Uniwersytetu Monachijskiego. W tym czasie zbadał i udokumentował 15 000 przypadków raka i w każdym z nich znalazł następujące charakterystyczne cechy, które nazwał Żelaznymi Prawami Raka.

ŻELAZNE PRAWA RAKA

1. Każda postać raka oraz będące jego pochodną choroby zaczynają się od DHS (Dirk Hamer Syndrome – Syndrom Dirka Hamera)¹. Jest to poważne, dramatycznie ostre i izolujące, szokowo-konfliktowe przeżycie, które manifestuje się jednocześnie na trzech poziomach: psychicznym, mózgowym i organowym.

2. Psychiczny konflikt powoduje powstanie ogniska lub Skupiska Hamera (Hamer Herd)² w mózgu oraz wystąpienie raka w konkretnym organie.

3. Przebieg psychicznego konfliktu pozostaje w związku z rozwijaniem się Skupiska Hamera w mózgu oraz rozwojem raka w danym organie.

W momencie wystąpienia konfliktującego szoku w określonym miejscu w mózgu powstaje coś w rodzaju krótkiego spięcia. Można to sfotografować za pomocą tomografii komputerowej (CT) i wygląda to jak koncentryczne koła powstające na uderzonym pociskiem celu lub jak powierzchnia wody po wrzuceniu do niej kamienia. Później, jeśli konflikt zostaje rozwiązany, obraz CT zmienia się, występuje obrzęk i ostatecznie zbliznowacenie.

Jak szczególne i dokładnie zlokalizowane są te zmiany w mózgu, można zaobserwować na następującym przykładzie. Po wykładzie lekarz wręczył drowi Hamerowi obraz tomografii komputerowej pewnego pacjenta i poprosił go o jego objaśnienie. Na podstawie tego obrazu dr Hamer zdiagnozował pacjenta jako przypadek świeżego, krwawiącego raka pęcherza w stadium zdrowienia, starego raka prostaty, cukrzycy, starego raka płuc oraz paraliżu zmysłów w określonym rejonie oraz związane z nimi konflikty emocjonalne.

Co zadziwiające, dr Hamer potrafił wykazać, że jednocześnie z wystąpieniem koncentrycznego uszkodzenia w mózgu tomografia komputerowa może wykazać podobne uszkodzenie w docelowym organie. Jak utrzymuje dr Hamer, dzieje się to jednocześnie – w momencie gdy psychiczny szok uderza na poziomie podświadomości, rozpoczyna się rak. Inne choroby mogą również powstawać w wyniku tego samego mechanizmu. Stopień ostrości choroby może zależeć od innych psychologicznych, energetycznych i pokarmowych czynników, ale jej natura i lokalizacja są zawsze determinowane przez istotę konfliktującego szoku.

Dr Hamer sądzi, że korelacja między kluczowymi wydarzeniami szoku emocjonalnego, docelową lokalizacją w mózgu i odpowiednimi organami rozwinęła się u człowieka w ewolucyjnym procesie adaptacji z podobnych programów występujących u zwierząt. Kiedy niespodziewanie doznajemy emocjonalnego szoku, zostaje uruchomiony awaryjny program naprawczy – program biologicznego konfliktu – w celu przywrócenia jednostki do stanu równowagi. Takie programy mogą dotyczyć nawet rodziny lub innych grup.

Dr Hamer podaje następujący przykład: matka widzi, jak jej córka ulega poważnemu wypadkowi. W kategoriach ewolucyjnych niemowlę zdrowieje szybciej,

kiedy otrzyma dodatkową porcję mleka. W związku z tym biologiczny program konfliktu stara się pobudzić u matki produkcję mleka poprzez zwiększenie liczby komórek piersi. Jeśli matka jest praworęczna, z miejsca nastąpi pojawienie się Skupiska Hamera (uszkodzenia) w określonym miejscu jej prawej półkuli mózgowej, które wiąże się z kolei z jej lewą piersią. Kiedy dziecku już nic nie grozi rozpoczyna się rozwiązanie konfliktu i dodatkowa ilość mleka już nie jest potrzebna. Matka zapada na łagodną formę gruczolaki piersi, która rozsadza nadmiar komórek w piersi, jeśli jednak brak jest koniecznych do tego prątków, wówczas obszar ten może ulec zwapnieniu i pozostać w postaci uszponowanego guza.

Taki sam proces ma miejsce u zwierząt. Owca, której jagnię porwał wilk, ma skłonność do zapadnięcia na raka wymienia, przy czym to, które to będzie wymię, zależy od tego, czy jest ona prawo czy lewonóżna. Jednak owce zwykle rozwiązują ten problem rodząc następne jagnię.

Poniższy przykład może pomóc w zrozumieniu znaczenia tego mechanizmu przetrwania. Wyobraźmy sobie, że lew goni antylopy. Antylopa, aby przetrwać, musi momentalnie zmobilizować wszystkie swoje zasoby. Dominującą rolę zyskuje nerwowy układ sympatyczny i dodatkowo zostaje zaktywizowane określone miejsce w mózgu, które stymuluje z kolei aktywność płuc. Po udanej ucieczce zwierzę odpoczywa i przez pewien czas zaczyna dominować jego parasympatyczny układ nerwowy, doprowadzając do normy działanie organizmu.

Jeśli natomiast ktoś dowiaduje się, że ma raka, nawet jeśli diagnoza jest błędna, uczucie strachu przed śmiercią, które w przypadku wspomnianego zwierzęcia pomogło mu uciec, uruchamia ten sam biologiczny program. Poziom stresu gwałtownie rośnie i zostaje zaktywizowane połączenie na linii mózgu-płuca, lecz nie ma gdzie uciekać. Dopóki konflikt nie zostanie rozwiązany, co może trwać latami, stres będzie trwał nieprzerwanie, podobnie jak indukowana przez mózg aktywność płuc, która przybiera obecnie formę zwiększania ich pojemności poprzez nieustający podział komórek.

Proces ten można powstrzymać jedynie wyłączając w mózgu przełącznik poprzez rozładowanie konfliktującego szoku będącego jego źródłem. Dzieje się tak, kiedy pacjent poddaje się terapii chirurgicznej lub naturalnej, w której skuteczność wierzy, jednak taka sama terapia u pacjenta, który wątpi w jej skuteczność, pozostawi nie rozwiązany konflikt i dalszy postęp choroby. Dzięki pracom dra Hamera nie jest to już jedynie pozbawione konkretów założenie, ale stopniowo potwierdzany naukowo fakt, który można każdorazowo zweryfikować przy pomocy tomografii komputerowej.

Wybór ogniska konfliktu następuje w drodze podświadomej asocjacji. I tak na przykład biologiczne konflikty związane z wodą oraz innymi płynami, takimi jak mleko lub oliwa, prowadzą do raka nerek; strach przed śmiercią do raka płuc; zaś psychologiczne przelykanie większego kęsa, niż jesteśmy zdolni strawić, prowadzi do raka żołądka i jelit. Pierwotnie w świecie zwierząt był to w rzeczywistości wielki kęs pożywienia, ale jeśli chodzi o nas, może to być nadmierne finansowe zobowiązanie lub jakiegokolwiek inne zobowiązanie, którego się podjęliśmy i nie możemy mu sprostać. Z kolei docelowe miejsce lokalizacji nie jest determinowane przez samo wydarzenie, ale raczej przez psychologiczną doniosłość, jaką to wydarzenie stanowi dla nas w momencie, gdy zachodzi.

Dr Hamer ilustruje to przykładem kobiety, która znajduje swojego męża w łóżku z inną kobietą. Ponieważ jest to

konflikt seksualnej frustracji, rezultatem jego jest rak macicy. Jeśli natomiast postrzeża ona to jako konflikt partnerstwa, wówczas u praworęcznej kobiety rozwija się rak prawej piersi. Jeśli konflikt uczuciowy przejawia się jako strach i odraza, wówczas powoduje hipoglikemię. Jeśli w wyniku nieudanych występów sportowych wystąpił poważny spadek własnej wartości i nie jest on związany z seksem, wówczas powstają problemy w ramieniu lub nodze, a nie w palcach i plecach. Inne typowe sytuacje, które mogą prowadzić do biologicznych konfliktów, to te, które są związane z utratą: kochanej osoby, pracy, cennych przedmiotów lub terytorium.

Dr Hamer uważa, że większość przerzutów wynika ze strachu przed rakiem lub strachu przed śmiercią wynikających z rozpoznania u pacjenta raka lub niekorzystnego rokowania, jednak również i w tym przypadku wynikowy konfliktujący szok może nie mieć w rzeczywistości charakteru strachu przed śmiercią, lecz być konfliktem, którego podłożem jest gniew, uraza albo odseparowanie od partnera lub dzieci, i w takim przypadku guzy mogą pojawić się w różnych miejscach. Często zdarza się na przykład, że diagnoza w postaci raka okrężnicy powoduje przerzuty do wątroby ze względu na podświadomy strach przed zagłodzeniem.

Ogólnie rzecz biorąc, beznadziejność, rozpacz i brak perspektyw powodują stan chronicznego stresu, który uniemożliwia pozbycie się raka i innych chorób, lecz te czynniki nie są przyczyną choroby. Według dra Hamera rzeczywistą przyczyną raka i innych chorób jest niespodziewany traumatyczny szok, na który nie jesteśmy emocjonalnie przygotowani.

FAZA ZDROWIENIA

Początki DHS (Syndromu Dirka Hamera) lub przeżycia o charakterze konfliktującego szoku są inne od pozostałych konfliktów, których doświadczamy w naszym codziennym życiu. Powoduje on ciągły stres, w rezultacie czego powstaje tendencja do objawu w postaci zimnych rąk

i stóp, utraty apetytu i wagi, bezsenności i życia cały czas w stanie konfliktu. Jeśli konflikt w krótkim czasie nie zostaje rozwiązany, długotrwały stres doprowadzi do określonych objawów i rozwoju raka lub innej choroby.

Kiedy konflikt ulega rozwiązaniu, pacjent przestaje być zaabsorbowany jego treścią, apetyt powraca, ręce znowu stają się ciepłe i wraca normalny sen, ale może również wystąpić osłabienie, zmęczenie i potrzeba odpoczynku. Te symptomy wskazują, że do głosu doszedł parasympatyczny układ nerwowy. Jest to początek fazy wracania do zdrowia, która może być długa i trudna.

W trakcie pierwszej części fazy zdrowienia ma miejsce retencja wody i nacieki, ale guz przestaje się powiększać. Prowadzi to w konsekwencji do kryzysu zdrowienia, który Hamer nazywa kryzysem **epileptycznym** lub **epileptoidalnym**, ponieważ jego przyczyną jest obrzęk w miejscu uszkodzenia mózgowego zwanego Skupiskiem Hamera, którego objawy są unikalne w przypadku każdej choroby.

Następnie organizm zaczyna wydalać zakumulowaną wodę, pacjent powoli odzyskuje siły i funkcje organizmu wracają do normy. Teraz tkanka łączna mózgu, glej, rozpoczyna naprawę Skupiska Hamera. Konwencjonalni radioterapeuci mogą to zdiagnozować jako szybko rosnący guz i zastosować odpowiednią do tej diagnozy terapię.

Dr Hamer szacuje, że 99 procent wydarzeń mózgowych, takich jak udary, wylewy do mózgu, cysty i guzy, jest związanych ze zdrowieniem Skupisk Hamera i w związku z tym

Dr Hamer uważa, że większość przerzutów wynika ze strachu przed rakiem lub strachu przed śmiercią wynikających z rozpoznania u pacjenta raka lub niekorzystnego rokowania...

traktuje je jako coś czasowego i samoograniczającego się, pod warunkiem że nie dochodzi do niewłaściwej interwencji medycznej. Najważniejszym wsparciem w tym okresie jest ograniczenie wszelkich obrzęków mózgu.

W czasie kryzysu zdrowienia pacjent może przez krótki czas powtórnie doświadczyć oryginalnego konfliktu psychologicznego z objawami w postaci zimnych rąk i nóg, lecz są to zjawiska służące wytłumianiu i eliminacji obrzęku w uszkodzeniu mózgowym, co pozwala z kolei na normalizację pozostałych funkcji organizmu. Najniebezpieczniejszy moment pojawia się tuż przed końcem kryzysu zdrowienia, kiedy staje się wreszcie widoczne, czy organizm jest na tyle silny, aby pozbyć się choroby.

W trudnych przypadkach o długim i silnym okresie trwania konfliktu, może wystąpić totalny obrzęk mózgu, w którym to przypadku dr Hamer stosuje zastrzyki kortyzonu. W przypadku terapii naturalnej stosowany jest mocznik oraz terapie przeciwobrzękowe.

Mocznik jest silnym diuretykiem i daje doskonale rezultaty w przypadkach niebezpiecznie wysokiego ciśnienia płynów w mózgu. Zwykle stosuje się 20 gramów mocznika od 2 do 5 razy dziennie.

W pewnym zagrażającym życiu przypadku wznowienia potężnego guza mózgu ustąpiło ono w ciągu dwóch godzin po podaniu 256 mililitrów 30-procentowego mocznika, który to przypadek został opisany w książce Marthy Christy *Your Own Perfect Medicine (Twój własny doskonały lek)* (FutureMed. Inc., USA). Przytoczony opis wyraźnie dowodzi, że rzekomy guz mózgu był zgodnie z Nową Medycyną jedynie potężnym obrzękiem.

To, co dr Hamer nazywa kryzysem epilepsji, może wystąpić u pacjenta w postaci ataku serca, zatoru płuc, zapalenia wątroby lub infekcji płuc. Generalnie biorąc w fazie zdrowienia pacjent będzie czuł się znacznie gorzej, niż wtedy gdy guz się jeszcze rozwijał.

W pierwszym okresie fazy zdrowienia, kiedy organizm uwalnia hormony zapalenia, większość problemów powstaje w wyniku retencji wody, stanu zapalnego i obrzęku tkanek, które są przyczyną znacznych bólów. Dr Hamer traktuje obrzęk, bez względu na to, czy występuje on w mózgu, czy też w jakimś innym organie, jako objaw pozytywny – oznakę zdrowienia.

NAPRAWA TKANEK

Po kryzysie fazy zdrowienia gruczolakoraki zostają usunięte przez grzyby i prątki, zaś wirus zapalenia wątroby może dodatkowo wspomóc regenerację wątroby. W tym stadium bakterie, wirusy i grzyby, które pomagają w zniszczeniu guza i naprawie zniszczonych tkanek, są również przyczyną zapaleń i podwyższonej temperatury.

Jeśli ktoś uważa, że założenie dra Hamera traktujące mikroby jako czynnik dodatni i pomocny w pozbywaniu się raka jest dziwne, to niech przyjmie do wiadomości, że dokonał on jeszcze bardziej zadziwiającego odkrycia. W swoim ontogenicznym systemie guzów i równoważnych rakowi chorób wyróżnia dwa przeciwstawne procesy w fazie aktywnego konfliktu.

W zależności od lokalizacji Skupiska Hamera w mózgu może wystąpić rozrost komórek albo ich destrukcja. Pierwszy przypadek mieści w sobie rozrost komórek i powiększanie guza w czasie fazy konfliktu, a następnie usunięcie nadmiaru komórek w fazie zdrowienia przy pomocy mikrobów. Drugi przypadek obejmuje destrukcję komórek w fazie konfliktu, co

staje się przyczyną wrzodów, martwicy i dziur w tkankach dotyczących na przykład kości (osteoporoza), nerek, śledziony i jajników. W fazie zdrowienia w tej drugiej grupie następuje wypełnianie dziur poprzez proliferację komórek. Martwica tkanek i zanikanie rozplywne kości (rozpuszczanie kości) są naprawiane przez bakterie, które tworzą najpierw ropnie, które są następnie wypełniane tkanką zablizniającą tworząc kostniakomięsaki, chłoniaki, włókniaki i torbiele uzdrawiające. W fazie zdrowienia występuje również zazwyczaj białaczka, tak jak po uszkodzeniu szpiku w wyniku naświetleń, chemioterapii lub raka kości.

Według dra Hamera stany te mają charakter samoograniczający i wymykają się spod kontroli w przypadku wystąpienia dodatkowego szoku konfliktującego lub kiedy organizm jest już zbyt stary bądź słaby, albo w wyniku stosowania metod medycy konwencjonalnej, podczas gdy metody leczenia naturalnego wspomagają organizm i umysł w tym okresie ciężkiej próby. Większość procesów zdrowienia przebiega bez większych problemów, ale w 10 procentach przypadków istnieje potrzeba pełnej pomocy ze strony doświadczonego terapeuty, szczególnie w okresie kryzysu fazy zdrowienia.

LECZENIE KONFLIKTU PSYCHICZNEGO

Głównym zadaniem w każdym przypadku raka jest znalezienie wydarzenia będącego przyczyną szoku emocjonalnego i upewnienie się, że został on wyleczony lub jest w trakcie leczenia. W wielu przypadkach następuje samoregulacja i pacjent cierpi, ale już z powodu efektów fazy zdrowienia. Na

Głównym zadaniem w każdym przypadku raka jest znalezienie wydarzenia będącego przyczyną szoku emocjonalnego i upewnienie się, że został on wyleczony lub jest w trakcie leczenia.

przykład ktoś traci gospodarstwo lub interes, ale zaczyna nowe przedsięwzięcie lub oddaje się jakiemuś nowemu hobby. W rezultacie tych wydarzeń może powstać guz, który stopniowo unieczynnia się i ostatecznie zanika zupełnie. Około 40 procent guzów odkrytych podczas rutynowych badań okazuje się być guzami starymi i nieszkodliwymi, to znaczy unieczynnionymi i zwapnionymi. Jednak mogą się one mimo wszystko

uaktywnić, jeśli interwencja medyczna wywoła konfliktujący szok strachu przed śmiercią, który pobudzi ten sam lub spowoduje powstanie nowego guza.

W innych z kolei przypadkach oryginalny konflikt może być wciąż aktywny lub może wystąpić drugi aktywny konflikt. Ponieważ nie wiemy, jak się ma sprawa, musimy w każdym przypadku starać się znaleźć oryginalny konflikt i następnie, jeśli występują. Musimy sięgnąć wstecz, szczególnie do okresu od jednego do dwóch lat przed wystąpieniem problemu i przeanalizować naszą emocjonalną historię tego okresu, jak również to, co zaszło przedtem i potem. Bardzo pomocne w znalezieniu konfliktujących szoków mogą być medytacje oraz regresja hipnotyczna.

Jeśli po odkryciu treści konfliktu wciąż odczuwamy silną emocjonalną reakcję, możemy być pewni, że nie został on rozwiązany. Jeśli to możliwe, najlepiej jest rozwiązać go w sposób naturalny. I tak na przykład, jeśli przyczyną była utrata partnera, można postarać się o nowego; jeśli nastąpiła utrata dziecka, najlepiej jest postarać się zająć znowu w ciążę (rak przestaje powiększać się po trzecim miesiącu ciąży, ponieważ ciąża ma większy priorytet) lub adoptować dziecko. Jednak to nie fakt zajścia w ciążę lub posiadania nowego partnera, zwierzątko domowe powoduje uleczenie, ale możliwość pogodzenia się ze stratą, zaakceptowanie jej i życie dalej. Jeśli ktoś nie jest do tego zdolny, nie uzyska korzyści ze znalezienia nowego

partnera, dziecka lub zwierzęta i wówczas pomocy takiej osobie może udzielić dobry terapeuta.

Jeśli naturalne rozwiązanie nie jest możliwe i nie ma dostępu do terapeuty, należy zastosować sterowane wyobrażanie – samotnie lub z pomocą partnera bądź bliskiego przyjaciela. W stanie pełnej relaksacji należy odtworzyć i raz jeszcze przeżyć konflikt z taką wyrazistością, na jaką nas tylko stać, a następnie podstawić pożądane lub przynajmniej możliwe do zaakceptowania jego zakończenie. Należy wręcz stworzyć to nowe zakończenie, tak wyraziście i szczegółowo, jak to tylko możliwe, zobaczyć je, poczuć, a nawet usłyszeć i powąchać. Przeżycie będące źródłem problemów może również rzutować na pewne nie związane z tym wspomnienia, na które możemy obecnie reagować alergicznie. Należy przezwyciężyć to w ten sam sposób przy pomocy sterowanych wyobrażeń.

Jeśli żadna z tych metod nie jest możliwa, ponieważ z jakichś powodów mamy odczucie, że musimy kontynuować nasze obecne obowiązki lub tę ciężką próbę, wówczas pomoc może jedynie głębokie duchowe zrozumienie i akceptacja. W każdym przypadku należy być świadomym swoich słabości i unikać kolejnych konfliktujących szoków – jeśli już jednak przydarzy się nam jakiś, należy się go pozbyć najszybciej jak to tylko możliwe.

Jestem również głęboko przekonany, że wszystkie aktywne konflikty ulegną zamknięciu i rozpocznie się faza zdrowienia, jeśli będziemy zdolni do uczucia miłości i wybaczenia, które wypromieniujemy na innych, zwłaszcza na tych, którzy według nas uczynili nam zło. Możemy jeszcze bardziej złagodzić fazę zdrowienia, jeśli będziemy pewni, że będzie ona krótka i łagodna i doprowadzi do pełnego wyzdrowienia.

Jak utrzymuje dr Hamer, zwierzęta żyjące na wolności zapadają na raka w wyniku takich samych szoków jak my, jednak 80-90 procent z nich przeżywa i niewiele zauważa, ponieważ faza zdrowienia przebiega u nich w sposób naturalny. Te, które umierają, to przeważnie osobniki stare, które nie potrafią rozwiązać konfliktu, na wzór odzyskania swojego terytorium poprzez odebranie go rywalowi lub zrodzenie nowego potomka w miejsce utraconego.

Inaczej jest w naszym społeczeństwie, gdzie naturalny przebieg procesu zdrowienia jest zazwyczaj zakłócany. Najczęściej wszystko zaczyna się od przyjmowania środków uspokajających i antydepresyjnych w trakcie trwania fazy aktywnego konfliktu, co nie pozwala nam na przeciwstawienie się i odzyskanie naszego terytorium. Może to doprowadzić do diagnozy raka, która spowoduje dodatkowy aktywny konflikt i wszystko może skończyć się przepisaniem morfiny, która totalnie unieczynnia reakcje organizmu prowadzące do ozdrowienia.

Mimo iż dr Hamer nie uważa, aby zdrowe pożywienie, remedia, oczyszczanie lub higieniczny tryb życia mogły wyprowadzić nas z raka, zgadza się, że mogą być one bardzo pomocne w przetrwaniu gehenny fazy zdrowienia.

W rzeczywistości dr Hamer uważa, że wszystkie choroby mają dwie fazy: początkową z aktywnym konfliktem, po której następuje (jeżeli to możliwe) faza zdrowienia, która odwraca program aktywnego konfliktu. W rzeczywistości nie nazywa już tego chorobami, ale specjalnymi biologicznymi programami. Mówi się, że pracował z 31 000 pacjentów i okazało się, że jego teorie potwierdziły się w każdym przypadku bez wyjątku. Dr Hamer utrzymuje, że Nowa Medycyna odnotowuje w 95

Niektóre zależności między emocjami o charakterze konfliktowym a narządami

Kora nadnerczy – zły kierunek, zejście na manowce.

Pęcherz – brzydki konflikt, podłe oszustwa.

Kości – brak dobrej samooceny, poczucie niższości.

Gruczoł mleczny piersi – konflikt związany z troską lub dysharmonią.

Przewód mleczny piersi – konflikt wynikający z separacji.

Lewa pierś (praworęczność) – konflikt dotyczący dziecka, domu lub matki.

Prawa pierś (praworęczność) – konflikt z partnerem lub innymi osobami.

Oskrzela – konflikt terytorialny.

Szyjka macicy – ostra frustracja.

Okrężnica – brzydki konflikt niestrawności.

Pęcherzyk żółciowy – konflikt rywalizacji.

Serce – nieustanny konflikt.

Nerki – brak chęci do życia, konflikt wody lub cieczy.

Krtań – konflikt strachu.

Wątroba – strach przed głodem.

Płuco – strach przed śmiercią przez uduszenie.

Gruczoły limfatyczne – utrata wiary w swoją wartość związana z lokalizacją.

Czerniak – poczucie bycia brudnym, nieczystym.

Ucho środkowe – niemożność uzyskania witalnych informacji.

Usta – niemożność żucia lub powstrzymania go.

Przetyk – niemożność przetykania.

Trzustka – niepokój-gniew na członków rodziny, konflikt na tle dziedziczenia.

Prostata – brzydki konflikt o podłożu seksualnym.

Odbyt – strach przed bezużytecznością.

Skóra – utrata integralności.

Śledziona – szok po fizycznym lub emocjonalnym urazie.

Żołądek – gniew nie do strawienia, wzięcie za dużo na siebie.

Jądra i jajniki – konflikt utraty.

Tarczycza – uczucie bezsilności.

Macica – konflikt seksualny.

Inne choroby wiążące się z konfliktowymi emocjami

AIDS – dr Hamer podkreśla, że nikt nigdy nie umarł na AIDS, o ile wcześniej nie powiedział mu, że ma dodatni wynik testu na HIV, lub nie uważał, że tak jest. Jest tu dokładnie tak jak w przypadku raka – zasadniczą rolę odgrywa negatywne postrzeżenie, które w połączeniu z AIDS działa niszcząco.

Angina pectoris (dusznicza bolesna, dławica piersiowa) – powoduje ją konflikt terytorialny w fazie aktywnej oraz zawał serca w fazie zdrowienia.

Hemoroidy – praworęczna kobieta z kompleksem samoidentyfikacji i leworęczny mężczyzna przeżywający gniew z powodu utraty swojego terytorium mogą zapaść w fazie zdrowienia na hemoroidy.

Cukrzyca i hipoglikemia – u praworęcznej kobiety rozwija się hipoglikemia w wyniku niepokoju i wstrętu, natomiast u leworęcznej cukrzyca insulino-zależna. U praworęcznej mężczyzny cukrzyca insulino-zależ-

na powstaje jako wyniku konfliktu oporu lub walki przeciwko czemuś, jeśli jest on leworęczny zapada na hipoglikemię.

Porażenie nerwu twarzowego – powstaje w wyniku strachu przed utratą twarzy, przed staniem się obiektem kpin.

Zawał serca – walka o terytorium lub jego zawartość.

Stwardnienie rozsiane i paraliż – niemożność ucieczki, przedłużająca się lub chwilowa bezradność.

Łuszczyca – powstaje w wyniku konfliktu odseparowania od matki, ojca, rodziny, domu, przyjaciół lub zwierząt domowych.

Psychozy – wszelkie rodzaje psychoz mają jeden lub dwa aktywne Skupiska Hamera w każdej z obu części mózgu.

Reumatyzm – konflikt powstały w wyniku brutalnego odseparowania powodującego ból i cierpienia.

Bielactwo nabyte – brzydki lub brutalny konflikt separacji.

Uwagi dotyczące ręczności

Jednostki leworęczne zapadają na choroby po stronie przeciwnej niż praworęczne. Ręczność można sprawdzić obserwując, która ręka znajduje się na górze w czasie klaszkania – będzie to dominująca ręka. Przy praworęczności wszystkie mięśnie po prawej stronie ciała biorą udział w akcjach między partnerami i innymi osobami a mięśnie po lewej stronie z dziećmi lub z własną matką. Zachowania te mogą ulec zmianie przy zmianach hormonalnych, na przykład przy stosowaniu pastylek zapobiegających ciąży lub w okresie menopauzy.

procentach przypadków sukces w odwracaniu procesu raka, jeśli prowadzony jest on w idealnych warunkach, które oznaczają wczesne rozwiązanie konfliktu, brak nowych konfliktów i niewtrącanie się medycyny konwencjonalnej. Zdarza się również, że wielu pacjentów z zaawansowaną postacią raka bywa niezdolnych do rozwiązania swoich konfliktów lub dokonuje tego zbyt późno – w rezultacie w tych przypadkach proces leczenia może być nieudany.

OSKARŻENIE DRA HAMERA

Firma Siemens, producent sprzętu do komputerowej tomografii, niezależnie zweryfikowała istnienie Skupisk Hamera w mózgu. Co więcej, w roku 1998 Uniwersytet Trnavski w Słowacji potwierdził diagnostyczną wartość Skupisk Hamera, a mimo to dr Hamer stanął przed wyjątkowym oskarżeniem.

Zgodnie z niemieckim prawodawstwem prawo wykonywania zawodu lekarza może być cofnięte, jeśli u lekarza wystąpi uwstecznienie zdolności umysłowych. Właśnie te przepisy w roku 1986 zastosował niemiecki sąd rejonowy w celu pozbawienia dra Hamera prawa do wykonywania zawodu lekarza. Jako dowód na rzekomo niezadowolający stan jego umysłu sąd podał opór przeciwko wyrzeczeniu się jego teorii i złożeniu przysięgi, że podporządkuje się zasadom medycyny konwencjonalnej.

Co gorsze, sąd odkrył, że jest on niezdolny do nawrócenia się na zasady medycyny konwencjonalnej, ponieważ jeszcze miesiąc przed rozprawą próbował przekonać zespół dostojnych profesorów o poprawności swoich teorii! Rok później ten sam sąd zażądał od niego poddania się badaniu psychiatrycznemu, które miałyby ustalić poziom jego możliwości umysłowych, na co dr Hamer nie wyraził zgody. Wyznaczony przez sąd psychiatra określił go bez widzenia się z nim jako psychopata!

W roku 1997 dr Hamer został aresztowany i przez 18 miesięcy więziono go na mocy niejasnego prawa dotyczącego stosowania naturalnych terapii, które wprowadzono za czasów Hitlera w celu gnębienia Cyganów. Jego przestępstwo polegało na udzieleniu bezpłatnej porady lekarskiej kilku osobom, które prosiły go o to. Oskarżyciel publicznie stwierdził otwarcie, że należy zastosować wszelkie możliwe środki w celu usunięcia go ze społeczeństwa. Proszę porównać to z trzynastoletnią zwłoką w rozpoczęciu procesu zabójcy jego syna i wyrokiem sześciu miesięcy więzienia w zawieszeniu. Tak łagodny wyrok wynikał zapewne z tego, że zabójcą był książę Savoyu, syn ostatniego króla Włoch.

Od roku 1999 dr Hamer mieszka w Hiszpanii, ponieważ sądy w Niemczech, Austrii, Francji i Szwajcarii chcą wytoczyć mu sprawy pod zarzutem spowodowania śmierci kilku pacjentów cierpiących na raka, którzy zmarli rzekomo po zastosowaniu się do jego porad. Zgodnie z ich uzasadnieniem dr Hamer jest mordercą w skali masowej, ponieważ odmówił pacjentom cierpiącym na raka rzekomo bezpiecznej i efektywnej terapii, którą oferuje medycyna konwencjonalna.

Co więcej, publiczny oskarżyciel zainicjował wystąpienie z powództwa cywilnego z żądaniem ogromnej sumy w charakterze odszkodowania, ponieważ zalecał on pacjentom rezygnację z chemioterapii. W innym przypadku rodzice małej dziewczynki, Olivii Philar, która była leczona przez dra Hamera, zostali skazani na osiem miesięcy więzienia w zawieszeniu za to, że przez pewien czas unikali przepisanej jej chemioterapii. W rezultacie odebrano im prawo opieki nad

nią, po czym leczono ją chemioterapią wbrew ich woli. Coś takiego jest możliwe w każdym zachodnim kraju. Jedna z Australijek opowiadała mi ostatnio, że mimo iż nie wierzyła w skuteczność chemioterapii i wołała, aby jej chorą na białaczkę córkę leczono przy zastosowaniu metod terapii naturalnej, musiała się na nią zgodzić, ponieważ leczący jej córkę lekarz zagroził, że poda ją do sądu, jeśli odmówi.

Nie ma na świecie onkologa, który nie miałby w swojej praktyce przypadków zgonu pacjentów, natomiast dr Hamer, nawet w przypadkach bardzo zaawansowanego raka, ma bardzo wysoki odsetek wyleczeń. To polowanie na czarownice można porównać z przypadkiem dra Semmelweisa, który sugerował, aby chirurdzy myli ręce przed operacją, za co osadzono go w szpitalu dla umysłowo chorych, gdzie ostatecznie zmarł w wieku 47 lat.

Dr Hamer ocalał z ośmiu prób zamordowania go, a niemieckie środki masowego przekazu traktowały go jak obłąkanego kryminalistę. Podczas gdy wielu lekarzy, w tym profesorów medycyny, zweryfikowało zasady Nowej Medycyny, jak dotąd żaden niemiecki uniwersytet nie zgodził się na ich sprawdzenie, mimo polecenia sądu nakazującego Uniwersytetowi Tübingen przeprowadzenie odpowiednich testów.

Co więcej, przed podobnym widmem oskarżenia stoją lekarze i terapeuci w Europie, którzy stosują w swojej praktyce zasady Nowej Medycyny. W Austrii, Belgii, Francji, Niemczech i Hiszpanii władze wszczęły kroki zmierzające do

odebrania prawa wykonywania zawodu tym lekarzom. Procesy sądowe ciągną się od lat. Jedynie w Hiszpanii sądy podjęły świątłą decyzję, orzekając, że nie do sądu należy rozstrzygnięcie, która z przeciwstawnych medycznych teorii i metod leczenia jest właściwa.

Gwałtowna reakcja establishmentu medycznego jest zrozumiała, ponieważ rozpowszechnienie wiedzy i metod Nowej Medycyny oznaczałoby koniec medyczno-farmaceutycznego kompleksu.

Wbrew tym atakom, w roku 2001 znany neurolog, dr Therese von Schwarzenberg, otwarcie wystąpiła z obroną dra Hamera, publikując książkę o Nowej Medycynie i żądając oficjalnego sprawdzenia jego teorii. Ponieważ dr Therese von Schwarzenberg należy również do grona arystokratów, media znalazły się w niezręcznej sytuacji i nie wiedzą, jaką przyjąć w tym przypadku postawę. Jak dotąd opisywały wyłącznie dra Hamera i to w bardzo uwłaczający sposób. I oto nagle pojawia się ktoś o bardzo wysokiej pozycji społecznej, kto utrzymuje, że dr Hamer ma rację i nawet zasługuje na Nagrodę Nobla!

Tymczasem oficjalne poglądy dostojnych onkologów wciąż głoszą, że jest absolutnym absurdem założenie, że emocje mogą mieć znaczenie w powstawaniu oraz leczeniu raka, w związku z czym teoria dra Hamera nie zasługuje nawet na sprawdzenie.

REFLEKSJE DOTYCZĄCE ODKRYĆ DRA HAMERA

Moje własne rozumowanie i doświadczenie nie pozostawiają ani krzty wątpliwości co do pierwszorzędnej wagi emocji i przekonań pacjentów w procesie powstawania i leczenia naszych chorób. Co więcej, na podstawie prac dra Hamera można sądzić, że jest on poważnym i skrupulatnym naukowcem, którego obserwacje zostały potwierdzone przez różne instytucje naukowe oraz praktyków, w tym profesorów medycyny, i jedynie ci, którzy nadal odmawiają przyjrzenia się jego danym, niezmiennie potępiają go.

Gwałtowna reakcja establishmentu medycznego jest zrozumiała, ponieważ rozpowszechnienie wiedzy i metod Nowej Medycyny oznaczałoby koniec medyczno-farmaceutycznego kompleksu.

Tak więc nie mam najmniejszych wątpliwości co do wartości jego głównej tezy mówiącej, że określone choroby, a szczególnie raki, wiążą się z możliwymi do zaobserwowania uszkodzeniami w określonych miejscach mózgu, jak również z określonymi przeżyciami o charakterze psychicznym. Postulowany przez niego, dwufazowy proces przebiegu choroby, w którym proces zdrowienia jest odwróceniem procesu chorobowego, stanowi podstawowe założenie naturalnych terapii.

Dr Hamer wydaje się jednak być niechętnym do rozważenia ewentualności poszerzenia lub zmodyfikowania swojej teorii, tak aby uwzględniała ona inne możliwości. W zasadzie uważa on, że jest tylko jedna droga komunikacji: z psyche do organu poprzez mózg. Natomiast ja sądzę, że istnieje dwustronna komunikacja: z psyche do organu i z organu do psyche.

Swój pogląd chciałbym wyjaśnić posługując się przykładem. Jak mi wiadomo, w Chinach śmiertelność z powodu raka piersi wynosi 1:10 000, podczas gdy w większości krajów Zachodu wyraża się ona stosunkiem 1:10. Profesorka Jane Plant zauważyła, że Chinki w przeciwieństwie do kobiet Zachodu lub kobiet z innych kultur przerobionych na zachodnią modłę nie używają mleka zwierząt ani jego produktów. Było to w momencie, kiedy po raz piąty zapadła na raka piersi i została już skazana na śmierć. Wówczas zdecydowała się na odstawienie wszystkich produktów mlecznych i wkrótce potem guz zniknął. W ten sposób ostatecznie uwolniła się od raka i trwa to już 13 lat. Następnie opisała to w swojej książce *Your Life in Your Hands (Twoje życie jest w twoich rękach)* wydanej w Wielkiej Brytanii w roku 2000.

Ponieważ częstotliwość występowania innych rodzajów raka u Chińczyków jest podobna jak gdzie indziej, musi istnieć jakiś szczególny czynnik powodujący u nich tak niską zapadalność na raka piersi. Zakładając, że jest nim mleko, proponuję następujące rozumowanie: mleko jest bogate w insulinowy czynnik wzrostu IGF-1, który pobudza tkankę piersi do rozrostu w okresie dojrzewania i w czasie ciąży. IGF-1 jest również obecny w ciele mlecznych krów i najwidoczniej pobudza także powstawanie innych hormonopochodnych rodzajów raka, w tym raka prostaty. Zakładając, że powoduje to stałą, niskopoziomową stymulację tkanki piersi i odpowiednich obszarów w mózgu u pijących mleko lub spożywających produkty mleczarskie kobiet, można wyodrębnić dwie możliwości:

1. Uwrażliwione obszary mózgu powodują, że kobieta pijąca mleko przejawia w przypadku konfliktu z dzieckiem lub partnerem znacznie silniejsze od normalnych reakcje emocjonalne i właśnie dlatego znacznie częściej zapada na raka piersi.

2. Druga możliwość dotyczy istniejącej subostrej sytuacji konfliktowej lub dawnego wydarzenia, które jest wciąż czynne w podświadomości. Uporczywa złożona stymulacja w wyniku subostrego konfliktu w połączeniu z oddziaływaniem IGF-1

może powodować stopniowy rozwój Skupiska Hamera lub jego nagłe pojawienie się po przekroczeniu pewnego progu.

W ten sposób przy tworzeniu się Skupisk Hamera można brać pod uwagę wszelkie czynniki środowiska w połączeniu z konfliktami psychicznymi.

Większość ludzi prowadzi obecnie bardzo niezdrowy tryb życia i to w dodatku do bardzo marnej jakości odziedziczonych genów. Jest możliwe, że prawdziwie zdrowe osobniki w ogóle nie wytwarzają Skupisk Hamera w reakcji na niespodziewany szok emocjonalny lub że jest to w ich przypadku łagodne lub samoleczące się wydarzenie.

W podobny sposób właściwa, naturalna terapia ukierunkowana na zaatakowany chorobą organ może przekazać odpowiedniemu obszarowi mózgu wiadomość, która będzie pomagała w uzdrowieniu Skupiska Hamera i w odpowiednim czasie doprowadzi do rozwiązania emocjonalnego konfliktu.

Potwierdzenie istnienia sugerowanych połączeń między emocjami, żywieniem, mózgiem i organami wewnętrznymi można znaleźć w kinezylogii³. Badania mięśni ujawniły istnienie współzależności między różnymi środkami odżywczymi i emocjami a określonymi mięśniami i organami, transmitowanymi przy pomocy systemu południków (meridianów) akupunkturowych.

Najbardziej zadziwiające było jednak odkrycie bezpośredniego udziału mózgu. Kiedy w jamie ustnej umieszczano radioaktywny środek odżywczy, mózg wykrywał go natychmiast.

Osobiście sądzę, że rozwiązanie konfliktu może nastąpić na różne sposoby. Zakładając, że pacjent zostaje poddany konfliktującemu szokowi w wyniku zdiagnozowania u niego raka, wówczas ten szok, a możliwe że i oryginalny szok konfliktujący, mogą ulec zniwelowaniu, gdy pacjent jest w pełni przekonany, że leczenie przyniesie uzdrowienie. Inne możliwości omówiłem wcześniej w dziale „Leczenie konfliktu psychicznego”.

Oficjalna, anglojęzyczna strona internetowa dra Hamera znajduje się pod adresem <http://www.newmedicine.ca>, jednak znacznie więcej informacji można uzyskać z niemieckiej strony internetowej pod adresem <http://www.pilhar.com>, która zawiera również – niestety, ograniczony – dział anglojęzyczny. Dr Hamer napisał wiele książek, z których jedna została przetłumaczona na język angielski *Summary of the New Medicine (Podsumowanie Nowej Medycyny)*. ■

O autorze:

Walter Last pracował jako biochemik i chemik na medycznych wydziałach wielu niemieckich uniwersytetów oraz w Laboratoriach Bio-Science w Los Angeles w USA, a później jako żywieniowiec i terapeuta naturalny w Nowej Zelandii i Australii. Jest autorem licznych artykułów dotyczących zdrowia publikowanych w różnych czasopismach, jak również kilku książek, w tym *Heal Yourself (Uzdrow się sam)* i *Healing Foods (Uzdrowiające potrawy)*. Jego następna książka *The Natural Way to Heal (Naturalny sposób uzdrawiania)* ma być wydana pod koniec roku 2003 przez wydawnictwo Hampton Roads Publishing. Jego strona internetowa poświęcona zdrowiu, nauce i duchowości znajduje się pod adresem: <http://www.mrbean.net.au/~wlast>.

Przełożył Jerzy Florczykowski

Przypisy:

1. Nazwę tę dr Hamer ustanowił na cześć swojego syna. – Przep. tłum.
2. Nazwane od nazwiska dra Hamera miejsca uszkodzeń w mózgu. – Przep. tłum.
3. Nauka zajmująca się badaniem anatomii i fizjologii ruchów ciała w szczególności w odniesieniu do wychowania fizycznego i terapii. – Przep. tłum.

**Profesjonalne
Świece Hopi
Zapper**

Studio 7, Słubica Dobra 2
96-321 Żabia Wola, tel. 0602 623301